

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 162. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074558016/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

fra den tragiske Tone til den plumpeste Hverdagssnak: Holberg har jo i dette Stykke parodieret Tragedien ganske i samme Stil som Wessel halvhundred Aar senere i *Kærlighed uden Strømper*. Naar den Usynlige ønsker, at det stod i hendes Magt at trøste ham, og Harlequin svarer: »vist staar det i hendes Magt«, saa er Poulsens Tone ganske ugalant formanende; men et Øjeblik efter stiger Harlequin til »rosenrøde Læbers« og falder atter til: »Giv dig tilfreds, min Snut, det skal blive godt!« Poulsen taler her med den bredeste borgerlige Gemytlighed, hvorfra den spanske Elskov ganske er forsvunden, indtil han paa ny maa svinge sig op til en Trusel om at dræbe sig for Damens Fødder. Da hun er borte, viser han sig i den følgende Monolog svimmel af Henrykkelse og danser ud med forliebte Pas. Nu ligner han præcist en Hankat.

Han kommer tilbage til Aktens Slutnings-scene, den berømte Serenade. Her er ikke meget andet at sige end: gik hen at beundre Poulsens Humor i denne Scene! Han lærte sig at spille Violin for denne Rolles Skyld; han vilde udføre sin Serenade uden fremmed Hjælp paa den ene G-stræng. Melodien ligner en Smule *carneval de Venise*, og Poulsen gør de snurrigste Overgange med Røst og Strængeleg. Da Harlequin er kommen til Verset: